

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους, Συμεὼν τοῦ **Στυλίου**, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασπνῶν, μνήμη τῶν ἁγίων 40 γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης μαρτύρων.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Κοντάκιον· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου, Θεοτόκε».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἰνδίκτου· «Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας», τοῦ ὁσίου τὰ 3 προσόμοια· «Ὅσιε πάτερ» καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ 4 ἰδιόμελα· «Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς».

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Θεία χάρις ἀπηρώρητο». Καὶ νῦν, τῆς ἰνδίκτου· «Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ» καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἰνδίκτου· «Ἐπέστη ἡ εἵσοδος». Πρὸ δὲ τῶν β', γ' καὶ δ' λέγονται οἱ στίχοι:

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θανμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».
 «Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».
 Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ὡς πατέρ». Καὶ νῦν, τῆς ἰνδίκτου· «Σύ, βασιλεῦ».
 «Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια: τῆς ἰνδίκτου· «Ὁ πάσης δημιουργός». Δόξα, τοῦ ὁσίου·
 «Υπομονῆς στῦλος». Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».
 Ἀπόλυσις: «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου. Ἐν μὲν τῷ μετὰ τὸ «Πιστεύω» τρισαγίῳ, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Τὰς ἄνω δυνάμεις» κτλ., τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου χῦμα· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τρισαγίῳ, ἀντὶ τῶν τροπαρίων· «Μνήσθητι, Κύριε» κτλ., τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου χῦμα.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Καθίσματα: τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας (μόνον)¹⁰¹.
 Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα).
 Κανόνες: ὁ τῆς ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·
 «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν γυναικῶν ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».
 Ἀπὸ γ' ὥδης: κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρόρήτῳ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ

101. Ταῦτα κατὰ τὸ T.M.E. Οἱ βουλόμενοι, ὅμως, ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὸν ὅσιον Συμεών, δύνανται νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν τάξιν τοῦ *Μηναίου*, ἥτοι: τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ προκείμενον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;». Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου ζήτει τῇ δ' Δεκεμβρίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σου ὁσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Ὁ στίχος· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· «Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει» (ζήτει εἰς τὰ ἐσπέρια στιχηρά. Τὸ ἰδιόμελον· «Ὁ ἐν σοφίᾳ», τὸ ὅποιον παραθέτει τὸ *Μηναῖον*, εἶναι τῆς ἰνδίκτου καὶ ὄχι τοῦ ὁσίου).

τὴν ζ' ὥδῃν), εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· «Υπερξέσας τῇ πίστει». Δόξα, τῶν γυναικῶν· «Ἀμνάδες λογικαί». Καὶ νῦν, τῆς ἰνδίκτου· «Ὡς δεσπότη τοῦ παντός».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ὁσίου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τῆς ἰνδίκτου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Αἶνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἰνδίκτου.

Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ἐκ ῥίξης ἀγαθῆς». Καὶ νῦν, τῆς ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρήτῳ σοφία».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον εἰσόδου· «Ὁ πάσης δημιουργός».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκια· «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε κεχαριτωμένη», «Υπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς ἰνδίκτου¹⁰². «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον» (Α' Τιμ. β' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον τῆς ἰνδίκτου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ» (Λουκ. δ' 16 – 22).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν, τῆς ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶπ τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Β'

102. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ ὁσιος Συμεών, δέον ν' ἀναγνωσθῇ ὁ Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου· «Ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι» (Κολ. γ' 12 – 16. Ζήτηι τῇ Κυριακῇ Λ' Ἐπιστολῶν).

Σημειώσεις: Κατόπιν απόφασεως τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμψεως εἰδικῶν εὐχῶν καὶ ἱκεσιῶν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως. Ἡ ἀκολουθία τοῦ «Περιβάλλοντος» («*Ἀκολουθία ἱκετήριος πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως*») ὑπάρχει εἰς ἰδιατέραν φυλλάδα καὶ συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Μηναίου (ἀγίου Μάμαντος)¹⁰³ ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

*Πανηγυρίζει ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικός ναὸς τοῦ ἀγίου Μάμαντος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς τοῦ ἀγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης*¹⁰⁴.

103. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου καταλαμβάνεται καὶ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

104. Ὅπου ἐορτάζεται λαμπρότερον ἢ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάμαντος, ἡ ἀκολουθία τοῦ «Περιβάλλοντος» καταλαμβάνεται (ἐξ ἄλλου ὕμνοι ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος καὶ εὐσταθείας πάσης κτίσεως ἀνεπέμφθησαν καὶ τῇ προτεραίᾳ ἀ' Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἰνδίκτου) καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς τοῦ ἀγίου ἐκ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, οὕτως·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀγίου 6 (τρία ἐξ ἐκάστης σειρᾶς). Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, προκειμένον, ἀναγνώσματα καὶ λιτὴ τοῦ ἀγίου. Ἀπόστιχα ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*». Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα τὸ ἀ' τοῦ ἀγίου· «*Παφλαγονίας ὁ κλάδος*». Καὶ νῦν, τό· «*Θεοτόκε Παρθένε*» καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου*». Καθίσματα ἀ' καὶ β' στιχολογίας, ἐν ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ ἀγίου. Εὐλογητάρια, ὑπακοὴ καὶ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Β' ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ἀγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ ἀγίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἀγίου καὶ συναξάριον. Καταβασίαι καὶ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ ἀγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Αἵνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀγίου 4. (Εἰς τὰ δύο τελευταῖα στίχοι μαρτυρικοί). Δόξα, τὸ Β' ἑωθινὸν (ὅταν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου, Δόξα τοῦ ἀγίου). Καὶ νῦν· «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη· «*Σήμερον σωτηρία*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τὰ 2 τοῦ ἀγίου, τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ., ὡς ἀνωτέρω.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάμαντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια: «Ὁ πάσης δημιουργός». Δόξα· «Υπομονῆς στῦλος».

Κοντάκιον· «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, τοῦ «Περιβάλλοντος» προσόμοια· «Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα» 3 καὶ τοῦ ἁγίου Μάμαντος (ἐκ τοῦ *Μηναίου*) τὰ 3 προσόμοια· «Θῆρας τὸ πρὶν τροπωσάμενος».

Δόξα, τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Παντοκράτορ Κύριε». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ «Περιβάλλοντος».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Μάμαντος· «Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί». Καὶ νῦν, τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Παφλαγονίας ὁ κλάδος (ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*)». Καὶ νῦν, τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ δ' ἤχου, ἡ λιτὴ τοῦ «Περιβάλλοντος» καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, τοῦ «Περιβάλλοντος» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ τοῦ ἁγίου Μάμαντος ἐκ τοῦ *Μηναίου* ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ «Περιβάλλοντος», τὸ κάθισμα τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὡς δεσπότη καὶ κτίστη». Δόξα, τοῦ ἁγίου Μάμαντος· «Εὐσεβείας ὑπάρχων». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεία γέγονας». Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ «Περιβάλλοντος».

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ οὐρανὸν τῷ νεύματι», τοῦ ἁγίου Μάμαντος· «Τῷ γάλακτι ἐτράφης» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὑμνον σοι προσάγομεν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν».

«Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας».

Δόξα, τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις». Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι», τὸ α' τοῦ ἁγίου Μάμαντος «Παφλαγονίας ὁ κλάδος», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος Κυριακῆς II' Ἐπιστολῶν· «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ις' 13 – 24).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς II' Ματθαίου· «Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Ματθ. κα' 33 – 42).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυδώρου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

4. ΤΡΙΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως προφήτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ζαχαρίου προφήτου πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλου λαληθεὶς λόγος» (Εβρ. β' 2 – 10). Εὐαγγέλιον· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν» (Λουκ. ι' 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σφζοντος καὶ Εὐψυχίου μαρτύρων, Εὐόδου καὶ Ὀνησιφόρου ἀποστόλων, Σφζοντος παιδομάρτυρος τοῦ νέου, τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἁγίου Σφζοντος καὶ τοῦ ἁγίου Εὐψυχίου εὐρίσκονται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: τὰ ἐσπέρια καὶ ἀπόστιχα στιχηρὰ καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ» (ἅπαξ).

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ» (δύς). Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Ὁ προεόρτιος κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ

εἰρμὸς αὐτῆς· «*Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί*», ἡ αἵτησις καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς*», ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν ν΄ ᾠδὴν, τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ*». Ἡ Τιμιωτέρα, ἡ θ΄ ᾠδὴ καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Λίθος ἀχειρότμπος ὄρους*». Τὰ ἐξαποστειλάρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐθύς οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς. Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τὸ προεόρτιον· «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευὴ ΙΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Παρασκευὴ ΙΔ΄ ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τὸ τῆς ἡμέρας· «*Σωτηρίαν εἰργάσω*».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (καθολικῆς) Λεμεσοῦ καὶ ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί*».

Κοντάκιον· «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἰδιόμελα· «*Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*».

Δόξα, καὶ νῦν· «*Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Ἡ παγκόσμιος χαρά*». Πρὸ δὲ τῶν β΄ καὶ γ΄, οἱ ἐξῆς στίχοι:

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον·
«*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἐορτῆς δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον· «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ*».

Στίχος· «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου*».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «*Ἀναστᾷσα Μαριὰμ*» (Λουκ. α΄, 39 – 56).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἡ παγκόσμιος χαρά*».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν.

Πρὸ δὲ ἐκάστου τροπαρίου, ὁ στίχος· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοή· «*Πύλιν ἀδιόδευτον*».

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἀντὶ τῆς Τιμωτέρας, ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς, οὕτως:

Εἰς μὲν τὸν α΄ κανόνα ὁ εἰρμὸς δις καὶ ἄνευ στίχου, τὰ δὲ 2 τροπάρια ἀνὰ μίαν μετὰ στίχου· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Εἰς δὲ τὸν β΄ κανόνα (ἄνευ εἰρμοῦ) τὰ 4 πρῶτα τροπάρια μετὰ στίχου·
«*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ
«*Δόξα*» καὶ τοῦ «*Καὶ νῦν*».

Καταβασία· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*» καί· «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*».

Ἐξαποστειλάρια: τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγάλλονται τὰ πέρατα*» καί· «*Ἀδὰμ ἀνα-
καινίσθητι*».

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

«*Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν
ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

«*Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ
ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«*Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«*Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,*

ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

«*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου*».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*».

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ὁ μονογενής*».

Ἀντίφωνον γ΄

«*Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω,*

ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν».
 «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».
 «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
 ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».
 «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».
 «Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει
 ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, πλησθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
 ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».
 «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*».
 Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».
 Κοντάκιον· «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «*Τοῦτο φρονείσθω*» (Φιλιπ. β' 5 – 11).
 Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ*» (Λουκ. ι' 38 – 42, ια' 27 – 28).
 Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ β' κανόνος· «*Ἀλλότριον τῶν μπτέρων ἡ παρθενία*».
 Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβηριανοῦ¹⁰⁵.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».
 Κοντάκιον· «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*».
 Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

105. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σεβηριανοῦ καταλαμβάνεται καὶ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τὰ 3 πρῶτα ἑσπέρια τῆς ἑορτῆς·
«Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις» (8ης Σεπτ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν
θεοπατόρων· «Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν».

Δόξα, τῶν θεοπατόρων· «Ὡ μακαρία δυάς». Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον
τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβα-
σίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν θεοπατόρων· «Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τῶν θεο-
πατόρων· «Τῶν δικαίων θεοπατόρων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέν-
νησίς σου, Θεοτόκε».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου καὶ τὰ τριαδικά·
«Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (9ης Σεπτ.).
Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α΄ ἤχου καὶ ἅπαντα
ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στί-
χου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τῶν θεοπατόρων ἄνευ
εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν θεοπατόρων, τὸ μεθέορτον κάθι-
σμα· «Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα». Δόξα, καὶ νῦν· «Τὰ οὐράνια πάντα» (ζήτει
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν).

Ἀφ' ε΄ ὥδῃς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς
ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῶν θεοπατόρων· «Ἡ τῆς Εὐᾶς τὴν ἀρὰν» καὶ τῆς ἐορτῆς· «Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι». Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν αἰνῶν τῆς ἐορτῆς (8ης Σεπτ.). «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, τὸ Γ' ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἐορτῆς, τὸ β' ἀντίφωνον μετὰ τοῦ «... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς».

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ γέννησίς σου», «Τῶν δικαίων θεοπατόρων», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τῆς ἐορτῆς· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλικοίς ὑμῖν γράμμασιν» (Γαλ. 5' 11 – 18).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδείς ἀναβέβηκεν» (Ιω. γ' 13 – 17).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Ματθαίου.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνηοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων, Πουληγρίας τῆς βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκά καὶ Κλήμεντος τῶν ἀποστόλων, Ἡσαίου ὁσίου τοῦ κτίτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἡσαίου εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρας, Εὐφροσύνης ὁσίων, Δημητρίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐανθίας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Δημητρίου.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Κορνούτου ἐπισκόπου Ἰκονίου καὶ Αὐτονόμου ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ *Ψαλτηρίου*), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτη ΙΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Τετάρτη ΙΕ' ἐβδ. Ματθαίου).

13. ΠΕΜΠΤΗ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Κορνηλίου ἑκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἐγκαινίων καὶ τοῦ ἁγίου τὰ 3 προσόμοια. Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ 3 ἀπόστιχα προσόμοια τοῦ σταυροῦ μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων εἰς τὰ β' καὶ γ':

«Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, τῶν ἐγκαινίων. Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ. Ἀπολυτίκια, τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον τοῦ σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον. Τὰ καθίσματα τῶν ἐγκαινίων δῖς. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου*»,

ὁ τῶν ἐγκαινίων ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας» καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ προεόρτιον, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος τῶν ἐγκαινίων· «Κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι» (Εβρ. γ' 1 – 4. Ζήτηί τῇ 13ῃ Σεπτ.) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ σταυροῦ· «Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ» (Ιω. ιβ' 25 – 36. Ζήτηί τῇ 13ῃ Σεπτ.). Κοινωνικὸν τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα».

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδους καὶ Σταυροῦ Μίνθης.

Νηστεία (ἀποχὴ οἴνου καὶ ἐλαίου)

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν». Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος». Κοντάκιον· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινός

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια· «Χαίροις, ὁ ζωηφόρος σταυρός», μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων εἰς τὰ β' καὶ γ':

«Υποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον. (Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό).

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Στίχος· «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου· «Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα» (Ιω. ιβ', 28 – 36), μεθ' ὃ τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Ὁ ν' ψαλμός (χῦμα). Δόξα· «Σύ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανόνες: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἄπαξ).

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς εἰς 4 ἕκαστος, οὕτως:

Εἰς μὲν τὸν α' κανόνα, ὁ εἰρμός δις καὶ ἄνευ στίχου, τὰ δὲ δύο τροπάρια ἀνὰ μίαν μετὰ τοῦ στίχου· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Εἰς δὲ τὸν β' κανόνα, ὁ εἰρμὸς ἅπαξ καὶ ἄνευ στίχου, τὸ δὲ πρῶτον τροπάριον ἅπαξ μετὰ τοῦ ἁνωτέρω στίχου, τὰ δύο δὲ τελευταῖα ἀνὰ μίαν, μετὰ τοῦ «Δόξα», καὶ τοῦ «Καὶ νῦν».

Καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια· «Σταυρὸς, ὁ φύλαξ» (δὺς) καὶ· «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἅπαξ).

Αἶνοι· τὰ 3 προσόμοια· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἥχον δ').

Ἡ τάξις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλνν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου νύτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἴτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ τοῦ διακόνου θυμιοῦντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον νύτρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσιν ταῦτα τρεῖς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Εἴτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, ψάλλων τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δὶς.

Εἴτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ ὑποῖ αὐτὸν λέγων μεγαλοφώνως· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «Κύριε, ἐλέησον», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουνσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν Τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «Κύριε, ἐλέησον». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρεῖς διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἵτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑποὶ καὶ πάλιν τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, ὑποὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ὑποὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) ὑποὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν, ψάλλον τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως». Εἵτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλον τὸ «Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν. (Ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα»).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη. Εἵτα ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

«Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός,
καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν,
ἐκίνησαν κεφαλὴν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

«Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

«Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο,
ὃ κατεσκύνωσας ἐν αὐτῷ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενής».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

«Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν· «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο-
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν εἴσοδον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ».

Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18 – 24).

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν». (Νὰ
ἀναγνωσθεὶ ὁλόκληρον).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Μυστικὸς εἶ,
Θεοτόκε».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἴη τὸ ὄνο-
μα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Φιλο-
θέου ὁσίου, Συμεὼν Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν», μετὰ τῶν
στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Δόξα, καὶ
νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ
Ἑσπερινῷ. Τὰ καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες,
ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἄνευ εἰρμῶν. Ἀπὸ γ' καὶ
ς' ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Ἀντὶ καταβασίων, οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', η' καὶ θ'
ᾠδῆς. Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα. Τὰ ἐξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου.
Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν καὶ ἡ δοξολογία λέγονται χῦμα, μεθ' ἧν τὰ πληρω-

τικά, τὰ ἀπόστιχα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Α΄ Κορ. α' 26 β' 5 καὶ Ἰω. η' 21 – 30). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς» κτλ.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 4, τὰ 3 ἑσπέρια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» (14ης Σεπτ.) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας Εὐφημίας· «Παρθενίας ἐν κάλλεσιν».

Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τῆς ἁγίας· «Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλοι Μωϋσῆς».

«Νῦν ἀπολύεις». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τῆς ἁγίας· «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (16ης Σεπτ.). Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἀγίας.

Ἀπὸ γ' ῥδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἀγίας, τὸ κάθισμα αὐτῆς· «*Τῶν αἱμάτων σου ρείθροις*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «*Τὸν σταυρὸν τοῦ σωτῆρος*».

Ἀφ' ε' ῥδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράπαντες*», τῆς ἀγίας· «*Τῆς πανευφήμου μάρτυρος*» καὶ τῆς ἐορτῆς· «*Σταυρός, ὁ φύλαξ*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἀγίας· «*Ἀθλητικὴν πανήγυριν*» εἰς 4¹⁰⁶, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«*Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*».

«*Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου*».

Δόξα, τὸ Δ' ἑωθινόν· «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια· «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», «*Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ*», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

106. Ὡς τέταρτον στιχηρὸν τῆς ἀγίας εἶναι δυνατόν νὰ ψαλῇ τὸ δοξαστικὸν αὐτῆς.

Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν¹⁰⁷. «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαι-
οῦται» (Γαλ. β' 16 – 20).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου»
(Μάρκ. ν' 34 – θ' 1).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ιζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγ-
γέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης
καὶ Ἑλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου
ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ ἀγίου Ἡρακλειδίου παρὰ τὸ χωρίον Πολιτικόν.

Αἱ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἡρακλειδίου, Αὐξιβίου καὶ Ἀναστασίου εὐρίσκονται
εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΤΡΙΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης ὁσίου, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίου
αὐτοῦ, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν, Μαρτίνου πάπα Ῥώμης,
Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ *Μηναίῳ* διάταξιν μετὰ τῶν
μεθεόρτων τοῦ σταυροῦ. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν
τοῦ ἁγίου, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ νὰ γίνῃ εἴσοδος, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ
νὰ ψαλοῦν αἱ καταβασαί· «Σταυρὸν χαράξας» καὶ μεγάλη δοξολογία,
παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἵνων. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὰ
ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκί

107. Ὅπου δὲ ἑορτάζεται ἡ ἁγία Εὐφημία, δεόν ν' ἀναγνωσθῇ ὁ Ἀπόστολος
αὐτῆς.

σταυρωθείς». Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Εφεσ. ζ' 10 – 17 καὶ Λουκ. κα' 12 – 19). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Κοδράτου ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καὶ Ἰσαακίου ἐπισκόπων Κύπρου ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς (ἐν ᾧ γίνεται καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ *Ψαλτηρίου*), ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευὴ Ιζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Παρασκευὴ Α' ἐβδ. Λουκᾶ). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Σημείωσις: Ἐφεξῆς, καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ψάλλονται καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου τῶν μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μνηαῖα*.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΛΟΥΚΑ. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου, Ῥαῖδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων ὁσίων.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ε'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Καὶ τρόπων μέτοχος».

Κοντάκια· «Ὡς θεαυγῇ καὶ φωτοφόρον ἦλιν» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Ἀπόλυσις (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Προοιμιακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τοῦ Προδρόμου τὰ 3 προσόμοια· «*Ἱερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας*» εἰς 4.

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ πρόην οὐ τίκτουσα*». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἑξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ (ἡ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Προδρόμου, τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «*Θυμῶντι ἐν ναῷ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Χαρμονικῶς τὸ χαῖρέ σοι*».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «*Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Δόξα, τὸ Ε΄ ἑωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων, Χριστέ». Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς».

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν χριστιανῶν». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου· «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22 – 27).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Α΄ Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λουκ. ε' 1 – 11).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», «Εἶν τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θέκλῃς μεγαλομάρτυρος καὶ ἱσαποστόλου, ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου, Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίας Θέκλῃς παρὰ τὸ χωρίον Μοσφιλωτή.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θέκλῃς εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μνηαῖα.

25. ΤΡΙΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων, Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου*».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: τὰ ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Α' Ἰω. 8' 12 – 19 καὶ Ἰω. ιθ' 25 – 27, κα' 24 – 25). Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος ἀποστόλων.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ εὐρεσις καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου, Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Χαρίτωνος, Αὐξεντίου καὶ Νεοφύτου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν ς'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τῆς ἐρήμου πολίτης*».

Κοντάκιον· «*Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ*».

Ἀπόλυσις (μικρά)· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Προοιμακός. Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τὰ 3 προσόμοια· «*Μαρτύρων ἐν αἵματι*» εἰς 4.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου*». Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

«*Νῦν ἀπολύεις*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Καὶ τρόπων μέτοχος*». Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*». Εἴτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁρθρος

Ἐξάψαλμος. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ς') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Βλέμμα γρήγορον*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεία γέγονας*».

Ἀφ' ε' ὥδῃς: τὰ ἀναστάσιμα κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «*Ἄπας γηγενής*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ε' ἀναστάσιμον· «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τοῦ ἁγίου· «*Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ὁ νώτοις ἐποχούμενος*».

Αἱνοί: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινόν· «*Ἡ ὄντως εἰρήνη σύ, Χριστέ*». Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς*».

Ἀπολυτίκια· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», τοῦ ἀπ.

Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*». Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν· «*Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος*» (Β' Κορ. ζ' 16 – 18, ζ' 1).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς Β' Λουκᾶ· «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λουκ. ζ' 31 – 36).

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*», «*Εἶπ τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.